

1. Barem: (1) redevența e obligatorie la concesiunea de bunuri, facultativă (ca existență) la cea de lucrări; (2) C.B. – are o durată maximă stabilită la 49 de ani; C.L. – nu are o durată maximă reglementată (amortizarea investiției plus un profit rezonabil); (3) C.B. – poate fi prelungit pe o durată maximă de jumătate din cea inițială; C.L. – nu este reglementată această posibilitate; (4) C.B. – modificarea e prerogativa exorbitantă a concedentului (act unilateral); C.L. – modificarea se face prin acordul părților; (5) C.B. – modificarea se face pentru cauză de interes public; C.L. – sunt motive expres arătate pentru care se poate modifica; (6) C.B. – modificarea presupune despăgubirea concesionarului dacă acesta a suferit un prejudiciu, în celălalt caz, nu (nu există temei, de vreme ce și-a dat acordul). **Oricare 5 din 6. (0,20 × 5 = 1 p.)**

2. Barem: Este un contencios subiectiv, căci concesionarul își apără dreptul său la o despăgubire justă, și unul în daune, de vreme ce singura pretenție pe care o poate avea este aceea la despăgubiri. Dacă denunțarea se bazează pe un interes financiar, cum acesta este un interes privat al autorității, și nu unul public, actul de denunțare este ilegal. În această situație, concesionarul poate ataca acest act cu acțiune în anulare și să solicite în subsidiar despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de act, prin urmare avem un contencios pentru exces de putere (parte a contenciosului mai larg, de plină jurisdicție, existent în materia contractelor administrative)/rămâne contencios subiectiv. **(0,25 × 4 = 1 p.)**

3. Barem: a) DA, nu contează că nu se cunoaște cota, situația se transferă asupra despăgubirii;

b) NU, există prevedere expresă în Legea nr. 33/1994, suspectă de neconstituționalitate;

c) Deși teoretic este posibil, în realitate nu este nevoie de procedura complexă a exproprierii pentru stingerea unei servituți, aceasta putându-se face prin act administrativ (desigur, pot fi aduse și punctate argumente în sensul exproprierii unei servituți devenite incompatibile cu scopul de utilitate publică);

d) NU, este un bun mobil care poate fi ridicat de proprietar. **(0,25 × 4 = 1 p.)**

4. Barem: a) afirmația este **adevărată parțial**, în sensul că ICA nu se poate pronunța asupra constituționalității ordonanței (deci nici nu om poate anula) acesta fiind atributul Curții Constituționale.

b) **fals**, e vorba doar despre o poziție de inegalitate juridică, în sensul că autoritatea publică are în plus față de particular, prerogativele exorbitante (care, pe de altă parte, pot fi considerate și obligații exorbitante!...).

c) **nu e tocmai adevărat**, s-ar putea ca AC să fie considerată irevocabilă, deci procedura prealabilă să nu fie necesară; (sau, excepția să nu fi fost invocată prin întâmpinare);

d) **adevărat**, este unul pentru exces de putere, căci instanței îi lipsește prerogativa de a pronunța o hotărâre care să țină loc de act administrativ, dar are mai multe prerogative decât aceea de a constata nelegalitatea unui act administrativ (specifică art. 4 LCA). **(4 × 0,25 = 1 p.)**

5. Barem: În ambele situații avem prestarea serviciilor publice de către un particular, în baza unui „act de delegare” primit de la o autoritate publică, prestatorul putând emite astfel acte administrative prin delegație. Situațiile se deosebesc însă pe de o parte prin natura actului de delegare (**act unilateral** – lege sau act administrativ – în prima situație, **contract administrativ** în cea de-a doua situație), iar, pe de alta, din punct de vedere fiscal/financiar, în prima situație cel care prestează serviciul încasează taxele de la utilizatori și le folosește în interesul public fără a vira o parte la buget (fiind posibil chiar să mai primească fonduri publice) în vreme ce, în situația concesiunii, concesionarul colectează taxele de la buget virând o parte a acestora, sub forma redevenței, la un buget public (central / local). **(0,75 p.)**

Speță:

Barem:

1. Este vorba despre un contract de concesiune de lucrări: mai întâi avem construirea (deci lucrare), apoi avem exploatarea unui bun viitor (deci concesiune). Din formulare rezultă clar că obiectul este „construirea”, deci o lucrare, iar nu bunul (terenul viran). Se aplică deci Legea nr. 100/2016, respectiv Legea nr. 101/2016. **(0,5 p)**

2. Potrivit art. 53 alin. (1) din OUG nr. 101/2016 (care se aplică atunci când obiectul acțiunii îl constituie anularea unui contract administrativ și/sau despăgubiri), instanța competentă e Tribunalul în raza teritorială a căruia își află sediul concedentul, secția de contencios administrativ, deci Tribunalul Sibiu. **(0,75 p)**

3. Potrivit art.53 alin. (7) din OUG nr. 101/2016, în această ipoteză nu este necesară parcurgerea vreunei proceduri prealabile. **(0,5 p)**

4. Nu este adevărat, prevederile OUG nr. 54/2006 se aplică exclusiv concesiunilor de bunuri (în ceea ce privește procedura de atribuire) nu și celor de lucrări. a) Viciul de publicitate: potrivit art. 54 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, anunțul de participare se publică în JOUE, nu în ziare locale ori centrale; b) nerespectarea termenelor procedurale: între anunțul de participare și licitație trebuie să treacă cel puțin 30 de zile (tot art. 54 alin. 1). **(0,5+0,25+0,25 = 1p).**

5. Potrivit art. 53 alin.(6) din lege, reclamantul trebuie să probeze că ar fi avut o șansă reală să câștige atribuirea contractului (și asta se poate dacă dovedesc că au depus/ar fi putut depune oferte conforme, și că această șansă a fost compromisă ca urmare a încălcării legii. Terțul (Ex tasy) poate justifica un interes legitim vătămat raportat la imposibilitatea de a participa la licitație, în lipsa publicării legale (din Olanda nu citește matrimoniale locale românești, etc., ci numai JOUE). Celălalt participant la licitație nu este vătămat prin viciul de publicitate, de vreme ce a aflat de licitație și a participat, dar ar putea invoca încălcarea termenului dacă poate proba că nu a reușit în termenul mai scurt decât cel legal să depună documentația completă. **(0,75 p)**

6. Pentru anularea contractului – autoritatea contractantă (Consiliul local) cât și celălalt contractant („Mânia”), declarat câștigător. Pentru despăgubiri, PJ din care face parte autoritatea contractantă (Comuna R.P.), eventual funcționarii vinovați de nelegalitățile constatate de instanță (în baza art. 16 LCA). **(0,75 p)**